

KONGEN er en Overraskelsesmand. Ligesom han er der, saa er han der ikke, og saa er han der alligevel — men et andet Sted! Saadan siger man paa Femø og Fejø i Dag. Tidligt i Morges fik Smaalandshavet ganske uventet fint Besøg, idet det smukke Kongeskib »Dannebrog« gled frem over Vandet, der rørtes i smaa Bølger af Regnen, og ved 8,30-Tiden ankrede Kongeskibet op i Farvandet mellem Fejø og Femø. »Dannebrog« var i Aftes ved 18-Tiden afgaaet fra København med Kongen, Prinsesse Thyra og Prins Gustav ombord, og Kongen har altsaa saa bestemt sig til at indfri sit gamle Lofte til Øerne i Smaalandshavet om at komme paa Besøg igen. Majestæten har jo tidligere været der, baade paa Femø og paa Fejø, hvor han gerne vilde se Øerne i fuldt Flor i Frugttræernes Blomstringstid.

Der er imidlertid aldrig passet paa dette Tidspunkt, og i Dag kom Kongen ogsaa for tidligt til at faa det rette Indtryk af Frugttræernes Skønhed. Vel staar Æbletræerne i fuldt Flor, men Æblerne er ikke rigtigt med endnu, og jorst naar Æbletræerne har iklædt sig de skønne Foraarskoste, kan man sige, at Øerne og deres herlige Frugtplantager for Alvor er iført det strålende Skrud, der gør dem til en stor Seværdighed.

Det varer sikkert kun et Par Dage, før det sker.

Men i Dag kom Kongen!

Det var stille Regn, da Efterretningen bredte sig paa Femø, at »Dannebrog« var kommet, og med Lynets

Fart bredte Meddelelsen sig om Kongeskibets Ankomst sig over hele Øen. Fra Land kunde man se »Dannebrog«, der vel laa en halv Kilometer ude i Retning mod Fejø, og senere opdagede man, at den kongechalup var sænket ned i Vandspejlet og laa og vuggede ved Siden af den hvide Skibsside. Man begyndte saa smaat at forberede sig paa Kongebesøg paa Femø, og flere Steder fik man travlt, for Kongen var jo en uventet, men kærkommen Gæst.

Sogneraadsformanden, Victor Petersen, var ude for at inspicere nogle Vejarbejder, men fik paa sin Runde Underretning om, hvad man havde set fra Land, og han satte naturligvis Kursen mod Havnen, hvor der imidlertid intet var, der tydede

Kongen i Civil.

paa, at Kongen var ved at komme til Femø. Der herskede ved Havnen den sædvanlige Formiddagstravlhed omkring Postdamperens Ankomst, men ellers maa det formodes, at Femøboerne har været hjemme, maaske for at nette sig lidt. Og saa blev det en Skuffelse for Femø.

Sognefogeden, P. A. Petersen, der er Ekspert i at køre for Kongen, kom ikke til at gøre det i Formiddags!

Kongen stak pludselig Hovedet ind ad Døren.

Fejøs Glæde og Overraskelse over det pludselige Kongebesøg.

Det skulde i Stedet for Femø blive Fejø, der fik Æren af Kongens Besøg. Paa Fejø var der næppe et Menneske, der anede noget om, at Kongen var i Farvandet, og Overraskelsen var meget stor, da Kongechaluppen gled ind i Havnen og lagde til ved Bolværket i Østerby. Kongen og hans Følge steg i Land og begyndte at spasere rundt paa Havnen, hvor der naturligvis slet ingen var mødt for at modtage de høje Gæster.

Da vi erfarede, at Kongen havde valgt Fejø frem for Femø, ringede vor Medarbejder op til »Smaalands-havet«s Ekspedition i Østerby og fik Ekspeditør Rosenberg i Telefonen.

— Er Kongen kommet?

— Ja, Kongen har lige været herinde for at tale med mig. Jeg stod ud i Pakhuset, da han pludselig stak Hovedet ind ad Døren og spurgte, om jeg kunde skaffe ham nogle Køretøjer. Jeg maatte jo sige

til Kongen, at Vognmændene jo ikke mere var saa meget indstillet paa Luksuskørsel, men der kunde jo da skaffes nogle private Vogne.

— Ja, vi kommer lidt overraskende, sagde Kongen, men det var saa taaget og diset, at vi saamænd ikke rigtigt vidste, hvad vi skulde.

Ekspeditør Rosenberg skyndte sig til Telefonen og ringede op til Sogneraadsformanden Ludvig raadsmedlem Albert Larsen for at mobilisere de Herrers Køretøjer til en Rundtur med Kongen og hans Følge.

I Mellemtiden vandrede de kongelige Gæster i Regnvejret op ad Vejen i Haab om der et eller andet Sted at møde Bilerne.

8 om Kongen i Bagerens Stue.

Kaffe med Likør som Formiddagsforfriskning.

For at forslaa Ventetiden, tog Kongen ind hos Bager Christensen. Meddelelsen om det overraskende Besøg bredte sig naturligvis hurtigt over hele Øen, og langs Vejen kiggede man ud for at faa et Glimt af Kongen at se. Man kendte ham jo fra tidligere Besøg, og hos Bager Christensen var man da ogsaa gaaet ud for at hilse paa Majestæten. Resultatet blev, at Kong Christian, der var i straalende Humør, kom ind sammen med sit Følge for at faa sig en Kop Formiddagskaffe.

Kongen vilde se sig godt omkring og aflagde ogsaa Visit i selve Bageriet, inden han gik ind til Kaffen. Da han gik gennem Butiken, smilte han til Ekspeditricen, Frk. Valborg Christensen, og sagde: »Ja, nu kan vi jo saa blive her i Eftermiddag«.

Kaffen kom paa Bordet, og der gik Bud efter Sognepræsten, Pastor Jensen, der ogsaa skulde hilse paa Majestæten, og ligeledes kom Sogneraadsformanden, saaledes at der holdt 5—6 Biler og ventede udenfor parat til en Rundtur blandt Øens Frugtplantager. Der var ved det kongelige Kaffe bord samlet et Selskab paa 9 med Kongen i Spidsen, altsaa 8 om Kongen, og Selskabet underholdt sig livligt. Trods Regnvejret var Humøret højt, og Selskabet fik sig ogsaa en lille Likør til Formiddagskaffen.

Kongen paa Besøg hos Øens Alderspræsident.

Efter Formiddagskaffen forlod Kongen Bager Christensens Hus og gik over paa den anden Side af

Vejen for at hilse paa Øens ældste Mand, den 93-aarige Rasmus Nielsen. Den gamle modtog Kongen, der var ledsaget af Snedker Chr. Olsen, som havde meddelt Kongen, at den gamle gerne vilde hilse paa ham, men var saa daarlig til Bens, at han ikke kunde gaa ud af sin Stue, og Majestæten underholdt sig et Øjeblik med Øens Alderspræsident.

Saa fulgte en kort Køretur rundt paa Øen fra Øst til Vest, og derefter kørte man til Kirken, hvor Pastor Bang Jensen, der tidligere har modtaget Kongen paa Færøerne, da han var Præst der, foreviste Kirken.

Sogneraadsformand Ludvig Christensen kørte for Kongen, og Gaardjerne Albert Larsen og Albert Ibsen kørte for de øvrige Gæster. Kongen, der som nævnt var i godt Humør, underholdt sig livligt med de Fejboere, der hilste paa ham:

— Det var vel noget af en Overraskelse, sagde Kongen, men jeg vidste godt, at I ikke kunde se mit Skib i Graavejret, men jeg kan ogsaa bedst lidt det paa den Maade. Nu har det ikke kostet Jer noget, at jeg kom, og den lille Smule Benzin kan I vel nok ofre paa mig.

Kongen fortalte, at Dronningen var rejst til Tyskland, og han var iøvrigt interesseret i mange Ting, ikke mindst i Frugttræernes Blomstring. Desværre blev det paa Grund af Regnen ikke nogen lang Køretur, og ved 11,30-Tiden vendte Kongen og Følget tilbage til Havnen.

Overalt paa Øen havde man hejst Flagene for derigennem at give Udtryk for Glæden over Besøget.

Efter at have taget Afsked med Øens Honoratiores og de temmelig mange, der var kommet til Havnen for at sige Farvel til de kongelige Gæster, gled Chaluppen ud til Kongeskibet, og Kongebesøget paa Fejø, der kun varede et Par Timer, var forbi for denne Gang. Kongen spiste sin Frokost ombord paa »Dannebrog«, og endnu i Eftermiddag laa Kongeskibet forankret i Farvandet mellem Fejø og Femø. Det gav Anledning til, at Femøboernes Haab om Kongebesøg blussede op igen, og man spurgte hinanden: Mon han alligevel ikke skulde komme?

Femø fik alligevel Kongebesøg!

Kl. 14,30 gik Kongen og hans Følge i Land ved Havnen.

Og Kongen skuffede ikke Femøboerne den gang.

Ved 14-Tiden var en Fiskerbaad fra Øen med nogle af Øens Folk sejlet ud af Havnen for at kigge lidt paa det flotte Kongeskib, og mens de opholdt sig i Nærheden, gik Kongen og hans Følge ned i Chaluppen og satte til Femøboernes Glæde Kurs mod Land.

Her havde man baade haabet og tvivlet, men Tvivlen har aabenbart været den stærkeste, for der var heller ikke her nogen ved Havnen til at tage imod Kongen. Majestæten vinkede og smilte til Fiskerbaaden, som kom sejrende bagefter Kongechaluppen og raabte:

— Jeg kommer nu vel ellers nok først!